

ERC i PP: ¿noves expectatives?

CARLES DUARTE

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 20.04.09

La setmana passada es va visualitzar la consolidació del canvi de cicle dins d'ERC. Carod-Rovira, l'home de coratge contra el franquisme, l'ideòleg del relançament d'ERC, deixava pas a Puigcercós, l'estrateg i constructor de partit, com a candidat a la presidència de la Generalitat. La decisió consumava un procés que ja semblava irreversible. La imatge d'ERC en sortia reforçada, però, a més d'habilitat i ambició, Puigcercós haurà de demostrar capacitat de generar entusiasme.

El repte de Puigcercós és encara més difícil perquè els sectors crítics d'ERC es mostren ben actius. Carretero, per exemple, aquest cap de setmana qüestionava l'estratègia de la direcció d'ERC i reclamava "una candidatura d'ampli espectre que tingui com a eix programàtic central la proclamació unilateral de la independència de Catalunya". Dijous passat la intervenció de Carod-Rovira precedia una conferència de Puigcercós amb el títol L'esquerra que decideix. Caldrà veure, però, si ERC podrà continuar sent tan decisiva en un context complex, on, a més, es desestigmatitza l'entesa amb el PP després de l'acord entre socialistes i populars al País Basc.

N'hem tingut un tast amb el pacte entre el PSC i el PP sobre els estatuts del consorci del Centre Internacional per la Pau del Castell de Montjuïc. I intueixo un sentiment de complicitat del PP quan la vicepresidenta primera del Govern espanyol es referia a la necessitat de canviar l'orientació de les relacions entre les comunitats autònomes i

l'administració de l'Estat, que havia de deixar de ser reivindicativa per convertir-se en cooperativa.

És comprensible la voluntat del PSOE i el PP d'estabilitzar el marc competencial de les autonomies després de la reforma dels estatuts. Alguns han parlat d'una aposta per l'eix polític País Basc-Madrid-Andalusia. Ni CiU ni el PSC poden mirar-s'ho com si no els afectés. L'acord per investir Patxi López com a lehendakari desarma el discurs utilitzat per desqualificar CiU pels pactes a què va arribar en el seu dia amb el PP. CiU va reaccionar a aquesta crítica amb el compromís notarial de Mas de no fonamentar el seu govern en una entesa amb el PP. I recordem que un missatge de la campanya del PSC a les eleccions generals era evitar que el PP tornés a manar.

L'historiador Joan B. Culla acaba de publicar La dreta espanyola a Catalunya, una síntesi excel·lent sobre la trajectòria d'Aliança Popular i del PP a Catalunya, la successió de lideratges i el fracàs en l'intent de ser una força determinant. L'objectiu coincident de socialistes i populars de desplaçar els nacionalistes bascos d'Ajuria Enea obre, però, noves expectatives al PP també a Catalunya. En un escenari que es mou i que afavoreix CiU, el PSC ha de reforçar el seu propi perfil al marge d'ERC i del PP.